

Велимир Петров
Балдъзка с бира

Който е измислил балконите, е бил умен човек! Какво би бил животът без балкони; без Ромео и Жулиета; без чатали домашен суджук по тях; без задължителните чорапогащи, сателитни чинии, и неглиже съседки – със и без нови премени...

Балконите пъстрят живота, пъдят скуката и отчуждението, качват нивото на адреналина – независимо слънчеви ли са или с тенти, с шезлонги и цветарници или остъклени.

Имат си и обратна страна; задни, вътрешни, тъмни петна и Лекета.

Нещо такова се е завъдило на Отсрещния балкон! Любопитник и надзъртаджия! Следя го отдавна и подробно; зная за него... хайде, да не падам на неговото балконско равнище, ще Ви кажа под секрет само за две неща:

Много обича Голичко и Качествена бира! А не си доставя! Причини разни – може и обективни.

Компенсира с наблюдателни методи и денонощно! Надзърта по хорските балкони, че и по-навътре, според видимостта. Очите му изтичат, слюнките – също; голяма емоция.

Обзавел се е с натовска оптика Сикрет-файф, с еди-колко си приближение на обекта и субекта. Нищо не изпуска – Сикрет-файф е сериозна марка; на сън да го бутнеш – ще ти каже консумативите на булките в микрорайона, с крилца ли са или в пауза; и къде какво има на една ръка разстояние, че и по-надалече...

Хората се дразнят; аз нали също съм хора – също се дразня!

Стоя си на балкона, с чаша бяло вино в ръка, гледам в упор проблясъците на натовската оптика и с тая пуста моя толерантност, му кроя разни номера; като ги реализирам само на Ужким, за вътрешна консумация и удовлетворение. Да не падам на неговото балконско равнище, ще Ви кажа, под секрет, само два номера, скроени в жега и реализирани на ужким:

Относно голичкото

Привикал съм балдзката, професионална кандидатстудентка и пававетина (Ненаужким си нямам балдзка, уви!), на балкона и на висок глас, за стръв и заръчвам да премери кристияндиорестите бикини на кака си, ако и станат – да ги мокри със здраве! Аз ще съм в бокса, да не я притеснявам; а всъщност ще следя през щорите, как върви ревюто – по изражението на Любопитника. Тук трябва да е трикът: в най-подходящия момент да разменя балдзката с тъщата, окомплектована с точилка

и пробивен глобален фалцет. Как ще стане точно, още не съм го доизшлайфал, доизпедепсал, губят ми се детайли, нали е на ужжим... Важното е, тъщата да е в плажен вариант и да вдъхва... сещате се.

Нейде едно самосъхранително гласче писука: абе, ще си имаш неприятности, не на ужжим, с дъщерята на тъща ти – по-голямата; по разни причини... затова ще Ви кажа набързо и втория номер, може и да скъсам написаното...

Относно качествената бира

Взел съм от мазето десет бутилки от контингента на доматения сок. По времето на колекционирането им се пиеше: Окочим, Праздстрой, Радебергер, Пилзнер, Туборг, Берлинер Пилзнер... да не изброявам, да не Ви правя скомина. Напълнил съм ги с първата вода от фасула – за цвят, плюс по две капки банално Веро – за пенливост... и – в хладилника на балкона. Като отчетох раздвижване и заинтересованост откъм Любопитника и проблясване в натовската оптика на Сик-рет-файфа, влязох в кадър, примляснах с пресъхнала уста – да привлече ефектно внимание; отворих хладилника и извадих един изпотен Радебергер. Отворих го, близнах (Верото има вкус на киснат портокал), пак отворих хладилника, следващата бутилка... и така – целия асортимент. Любопитника – Надзъртаджия замря и зина. Без оптика се виждаше, че гърлото му беше Сахара, Гоби... и другите пустини взети заедно! Взех легена и започнах бавно и жестоко да изли-вам „бирите“ отвисоко в него... Запени се легена, запени се и зад Сикрет-файфа. Видях как косите му щръкнаха наелектризирани, накъдриха се и модно се прошариха...

С чаша бяло вино в ръка, садистично стъпих в легена, докато на висок глас обяснявах „някому“, че студените бири са най-доброто средство за разкисване на мазоли, докато през това време си пиеш бяло винце, добре изстудено...

Не наужжим Ви казвам – голямо удоволствие е това, да си пиеш бялото винце, в голямо количество, с наикиснати крака в ледена бира, в тази жега...

От отсрещния балкон се чу звук на изпуснат отвисоко пъпеш, прирмесен с хрускава натовска оптика... Злорадо доволство заглуши вътрешната ми автоцензора и ги наприказвах едни:

– Ще ми паркираш строшеняка си, на моето място, а! Ще разпространяваш, че слиповете ми са четиридесет и четвърти номер, а! Ще информираш микрорайона, че слагаме четири пъти седмично фасул на

масата, а!... Че жена ми не си носела колана с жартиерите, дето го простираме от време на време, а! Че съм гледал с театрално бинокълче стрийптиза от третия балкон, вляво! Че кой не го гледа! Онзи, там е монтирал окопна рогатка, другия – с артилерийски бинокъл, със стъкла против мъгла... А „сериала“, дето все се карат и сдобряват в леглото, от втория балкон, вдясно; кой го е пропуснал... Или домашната дискотека на... хайде, да не падаме на твоето балконско равнище... Надзъртаджия и Любопитник, неден... ама!

Добре, че е на ужким!

* * *

Допълнение: Най-откъдето не очаква човек, се получиха негативни оценки. Уж, на ужким, а от Бирената партия постъпиха жалби за клеветата, охулване и прочие на вълшебната, според тях, течност. Също така, от Главната квартира на НАТО, ни сезираха, че такова оборудване не е на въоръжение; нещо повече: Сикрет-Фаиф не им говори нищо и бихме ли били така добри, да им уредим солидна доставка от същата... Лично Кристиян Диор позвъни, да отрече наличието на такъв модел къпални костюми... а от Голяма Градска община ни увериха, че на тяхната територия, типове от рода на Надзъртаджии и Любопитници не е имало и не ще допуснат да има...

Уж на ужким, а доматеният сок осезателно удряше на фасул с Веро...

КРАЙ

© Велимир Петров

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11621>]